

РЕШЕНИЕ

№ 20796

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЙОАННА Н. СТАНЕВА

при участието на секретаря С. Е. Д.
като разглежда докладваното от ЙОАННА Н. СТАНЕВА Гражданско дело № 20221110135319 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 410 КЗ от „Д. - О. 3.“ ЕАД срещу А. П. И.“ /с оглед допуснатата замяна на ответник по чл. 228 ГПК с протоколно определение от 24.04.2023г./ за заплащане на сумата от 6915,31 лева, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение за ПТП, настъпило на 24.05.2021г. около 13:45 ч на детелината на бул., с бул., при което вследствие на попадане в необезопасена дупка на пътното платно били причинени щети на л.а. „Б.“, „.....“, рег. №, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът „Д. О. 3.“ ЕАД твърди, че на 24.05.2021г. около 13:45 часа в гр. София, лек автомобил „Б.“, модел, рег. №, управляван от М. С. Р. и собственост на „У. л.“ ЕАД, се движил по бул. „Б. ш.“ с посока на движение от гр. Правец и на детелината с бул. „О. п.“ е реализирал пътнотранспортно произшествие, попадайки в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно. Сочил, че от удара се чул силен шум в автомобила и водача спрял, слязъл и огледал автомобила за видими щети. Поддържа, че след като първоначално не установил такива, продължил към дома си и докато се движил по бул. „К. О.“ отново се чул силен шум от предницата на автомобила, поради което спрял и извикал пътна помощ да репатрира автомобила. Твърди, че за увредения автомобил била сключена застраховка „Каско+“ с ищцовото дружество, обективизирана в застрахователна полица № 4402202133014534, със срок на действие от 12.09.2020г. до 11.09.2021г. със застрахователна сума 126 615 лева с покрити рискове- „клауза пълно каско“ и „официален сервиз“. Сочил, че на 25.05.2021г. М. Р. завел претенция в дружеството, за което била образувана щета № 44012132114646. По щетата бил изготвен и опис заключение на увредените детайли от 26.05.2021г., съгласно който за подмяна били: носач преден д.дл.- напречен; обтегач

/биалета/ пр.д. носач; стабилизатор предна; маншон десен кормилен крайник; kota под заден десен носач; носач заден д. длн. По преписката бил изготвен и снимков материал. Увреденият автомобил бил отремонтиран в автосервиз „Д. К.“ ЕАД. Възстановителната стойност на ремонта възлизала на 6860,47 лева с ДДС. Поддържа, че дружеството заплатило сумата на 02.07.2021г. Твърди, че заплатили и на Съюза на българските автомобилисти сумата от 51,84 лева за репатрирането на увредения лек автомобил, което обстоятелство се установявало от фактура № 1020001833/22.06.2021г., опис към фактура и платежно нареждане от 25.06.2021г. Дружеството било сторило и 15 лева за ликвидационни разходи за обработване на щетата. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден отговор на исковата молба от А. П. И., с който се оспорва предявения иск. Твърди, че описаното в исковата молба е в противоречие с уведомление за щета от 25.05.2021г. Поддържа, че липсва протокол за ПТП, издаден от компетентен държавен орган съгласно ЗДвП, което било в нарушение на ОУ на ищеца. Сочи, че от уведомлението за щета се установявало, че лицето, управлявало МПС, не е уведомило СДВР- Пътна полиция, което било в нарушение на ОУ на ищцовото дружество. Твърди, че посоченото евентуално препятствие в уведомлението за щета не отговаряло на понятието „предвидимо препятствие“. Счита, че от реквизитите в частта „метеорологични условия“, „регулиране“ и „пътни условия“ не се установява спазване на правила и условия. Не била описана и скоростта на движение. Поддържа, че приложената полица не съдържа задължителните реквизити, посочени в КЗ. В самата бланка било посочено само „Пълно каско“. Не били представени ОУ, които следвало да съдържат подпис на страните и дата, което водело до недоказан застрахователен риск на евентуалното ПТП. Твърди, че не били представени доказателства, че при реализиране на ПТП водачът не бил под въздействие на алкохол или други медикаменти или под въздействието на вещества с наркотично или упойващо действие. Не били събрани доказателства за причиняване на вредите в резултат на умишлени действия на водача на автомобила. Не се установявало на какво основание застрахователят бил изплатил застрахователно обезщетение и дали били спазени изискванията на ОУ. От представения ликвидационен акт от 30.06.2021г. не се установявало, че задължителните реквизити за попълване и удостоверяване били извършени. Не бил положен подпис, нямало становище на юрисконсулт по основаниято и плащането, както и подпис на същия. Сочи, че инцидентът бил настъпил на територията на С. о.. Поради което намира, че предявеният иск е неоснователен и недоказан. Твърди, че водачът на МПС е шофирал в нарушение на ЗДвП, като е нарушил чл. 20, ал. 2 ЗДвП. Счита, че водачът на МПС е допринесъл за настъпването на вредоносните последици с оглед на хипотезата на чл. 51 ЗЗД. Счита, че претенцията е неоснователна и недоказана, евентуално е силно завишена. Искането към съда е да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

С протоколно определение от 07.11.2022г. съдът е допуснал изменение на иска на основание чл. 214 ГПК като е приел, че искът по чл. 410 КЗ следва да се счита предявен за сума в размер на 6915,31 лева, а иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 557 лева. С влязло в сила прекратително определение на основание чл. 232 ГПК съдът е прекратил

производството по делото в частта за разликата над намаления размер на главницата от 6915,31 лева до първоначалния размер от 6927,31 лева и в частта за разликата над 557 лева по иска по чл. 86 ЗЗД до първоначалния размер от 563 лева.

С протоколно определение от 24.04.2023г. съдът е допуснал замяна на страна по реда на чл. 228, ал. 1 ГПК като е заменил С. о. с А. П. И., като е прекратил производството по делото по отношение на исковете, предявени спрямо С. о.. В проведеното съдебно заседание на 24.04.2023г. ищецът е посочил, че представя нова искова молба съобразена с качеството на новия ответник, като доколкото спрямо АПИ не били изпращали покана и агенцията не била поставена в забава, не претендирали мораторна лихва, поради което представят и актуализиран текст на исковата молба, в който е отразено и намаляването на главницата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ангажирането на отговорността по 410 КЗ вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД е обусловено от установяването на следните кумулативни предпоставки: 1/. наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/. заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец; 3/. предпоставките по чл. 49 от ЗЗД - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от ЗЗД е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /действие или бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 от ЗЗД.

В конкретния случай с протоколно определение от 07.11.2023г. съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства: че ищцовото дружество е изплатило в полза на автосервиз „Д. К.“ ЕАД стойността за отремонтване на процесния автомобил, както и в полза на СБА стойността на разноските за репатриране на автомобила, съответно в размер на 6860,47 лева и на 51,84 лева.

Горните обстоятелства се установяват и от представеното платежно нареждане от 02.07.2021г. в полза на „Д. К.“ АД за сумата от 6860,47 лева с основание за превод „щета 44012132114646 опис 295-20210“, фактура № 1020001833/22-06-2021, издадена от УС на СБА, опис към фактура, както и платежно нареждане от 25.06.2021г. в полза на УС на СБА на стойност 54522,82 лева с основание за плащане „Ф1020001832 22.06.21 дог 01.01“, „пътна помощ м.05.21“.

От приетата САТЕ се установява, че обстоятелствата и причините, при които е настъпило произшествието, отразени в уведомлението за щета, описани в декларацията по щета, пояснение и в исковата молба били следните: на 24.05.2021г. около 13:45 часа лек автомобил „Б.“, рег. №, се е движил по бул. „Б. ш.“ с посока от гр. Правец към гр. София и в района на пътен възел с ул. „О. п.“ превозното средство преминало през дупка на платното за движение. Вследствие на това се чул неспецифичен шум от ходовата част на автомобила, но визуално водачът не установил увреждания и продължил движението си към

бул. „К. О.“. След около 5 км водачът отново чул неспецифичен шум и преустановил движението. Вещото лице е посочило, че видимите щети по автомобила били откачена стабилизираща щанга. От заключението се установява, че щетите по увредения лек автомобил могат да настъпят при попадане на автомобила в дупка на платното за движение. Стойността, необходима за възстановяване на автомобила, била 6848,47 лева, изчислена на база пазарни цени към датата на ПТП. Експертът е уточнил, че предвид техническите характеристики на автомобила и по-конкретно „пътния просвет“ може да се направи извод, че уврежданията по автомобила могат да настъпят при преминаване през дупка на пътя с дълбочина не по-малко от около 14-15 см, ширина около 400-50 см и дължина около 50 см. Вещото лице е посочило, че съгласно декларацията на водача на МПС непосредствено преди настъпването на процесното ПТП същият се е движил с около 30-40 км/ч, като при движение с тази скорост опасната зона на спиране на автомобила е 16,48-24,13 метра. От заключението се установява, че за да се определи дали водачът е имал възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП следва да е известно точното разположение на процесната дупка и да се определи директната видимост на водача към нея. Съгласно приложените по делото доказателства събитието било настъпило в района на пътен възел с множество завои. Вещото лице е посочило, че уврежданията по процесното МПС могат да настъпят при движение извън платното и попадане на автомобила в дупка с дълбочина не по-малко от около 14-15 сантиметра или преминаване през изпъкнати неравности в зависимост от релефа на пътя. От приложения по делото снимков материал било видно, че по увредените детайли имало удар от твърд предмет, същите не били увредени вследствие на нормалната експлоатация на автомобила, като предвид малкия експлоатационен срок на автомобила /2 години, 8 месеца и 12 дни от датата на първоначална регистрация/ можело да се направи извод, че уврежданията не били вследствие на нормалната експлоатация на автомобила.

От разпита на свидетеля М. Р., водач на увредения автомобил, се установява, че прибирайки се по Б. ш. от Правец по магистрала „Х.“ завивайки по детелината след магазин „Д.“, детелината, която водела към Околовръстния път, на самата детелина се била образувала колона от автомобили. Пред него имало няколко коли, а отпред голям джип. Попаднал в дупка, като в момента усетил удара, но не можел да спре, защото отзад също имало коли. След около 200 метра усетил някакъв шум в колата и спрял, легнал и погледнал отдолу, но не видял нищо, което да го впечатли. Продължил да кара и вече прибирайки се към вкъщи след около 5-6 км колата „кляпнала“ и започнала да стърже. Веднага се обадил на застрахователя и той казал, че ако колата не може да се движи ще изпратят репатрак, но тъй като бил на около 300 метра от дома си, закарал колата пред тях, откъдето била репатрирана. Не успели да дойдат същия ден. На следващия ден дошли, погледнали я, снимали колата цялостно. След което взели колата и я изпратили в сервиза на Б.. Дупката била на извиващата се част от пътя, водела към Околовръстното шосе. Не бил специалист, но му казали че била повредена щангата или носача. Сочил, че минавал често по този път. От доста време я имало тази дупка, но заради колите пред него не успял да я види точно при това пътуване. Твърди, че дупката не била сигнализирана по никакъв начин. Ударът бил

доста силен, буквално пропадане. Сочи, че преминал през дупката с дясната част на автомобила, като дупката не била обезопасена, впоследствие била отремантирана.

По делото е представено писмо от директора на Областно пътно управление- гр. София, А. П. И.“ към МРРБ, в което е посочено, че пътният участък от детелината, който води от бул. „Б. ш.“ към „Околовръстния път“ /шлюза, качващ се към с. Казичене/ с посока на движение от гр. Правец към гр. София е част от републиканската пътна мрежа. Уточнено е, че съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата републиканските пътища се управляват от А. П. И.“. В писмото е посочено, че този участък по силата на Споразумителен протокол № 07-00-512/14.12.2021г. между АПИ и С. о. за съвместно финансиране на поддържането на републиканските пътища в чертите на С. о. за 2022г. се поддържа: от С. о. за зимна поддръжка и от АПИ за текущ ремонт и поддръжка.

При така събрания доказателствен материал съдът намира следното от правна страна:

На първо място, съдът намира, че по делото е установено наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество-ищец, доколкото по делото е представена застрахователна полица № 440220213014534 от 22.07.2020г. с обект на застраховката – лек автомобил „Б.“, рег. №, собственост на „У. л.“ ЕАД и срок на застрахователно покритие от 12.09.2020г. до 11.09.2021г. Уговорени са следните застрахователни рискове- клауза Пълно каско, официален сервиз, както и асистанс услуги за територията на Република България и чужбина.

Неоснователно е възражението на ответника, че застрахователната полица не отговаря на изискванията на КЗ, доколкото в същата е посочено, че застрахованото лице е получило, запознало се е и е приело Общите условия на автомобилна застраховка „Каско +“ и застраховка „Помощ на пътя“. Посочено е, че неразделна част от договора са предложението- въпросник, ОУ, протокола за оглед на МПС, анекси и документи за платена премия – л. 5 от делото.

Неоснователно е оплакването за липса на покрит риск с оглед систематичното тълкуване на процесния договор, сключен при Общи условия. От представената по делото застрахователна полица по договор за застраховка "Каско" на процесния лек автомобил, се установява, че същата е сключена при клауза "Пълно каско", с допълнително покритие "Помощ на пътя"- „Асистанс услуги за територията на Република България и чужбина“. Съгласно представените Общи условия при клауза „Пълно каско“ застрахователят покрива щети, причинени от събития, като в чл. 2.1.3 е посочено, че ПТП е сключване с или удар от МПС и/или други физически тела, в това число ПТП съгласно ЗДвП увреждане на застрахованото МПС в паркирано състояние от друго превозно средство. Т.е. преминаване през дупка по време на движение представлява покрит застрахователен риск, като по делото не се установяват обстоятелства, представляващи изключен риск по представените ОУ. Такива не са наведени от страните и не са доказани по делото.

Съдът намира, че от показанията на св. Р. и от заключението на САТЕ, което съдът кредитира като пълно и компетентно изготвено на основание чл. 202 ГПК се установява по безспорен начин настъпването на процесното ПТП по описания в исковата молба начин, вкл. механизма на настъпване на уврежданията - попадането в дупка, нейното

местоположение на пътното платно при движение в посока от Правец към София, детелината по бул. „Б. ш.“, претърпените вреди и връзката между ПТП и настъпилото увреждане. Вещото лице от САТЕ е дало категорично заключение, че причинените вреди от техническа гледна точка съответстват на установения механизъм на ПТП, а следователно се установява и наличието на причинна връзка между преминаването през дупката и настъпилото увреждане на застрахования автомобил. Всички посочени доказателства обосновават безпротиворечиво извода, че лек автомобил марка "Б." е претърпял ПТП, попадайки в несигнализирана дупка на пътното платно. Вещото лице изрично е посочило, че с оглед техническите характеристики на автомобила и по-конкретно „пътния просвет“ може да се направи извод, че уврежданията по автомобила могат да настъпят при преминаване през дупка на пътя с дълбочина не по-малко от около 14-15 см, както и че от приложения снимков материал е видно, че по увредените детайли е имало удар от твърд предмет, т.е. уврежданията не са вследствие на нормалната експлоатация на автомобила. В проведеното съдебно заседание на 07.11.2022г. експертът е уточнил, че при попадане в дупка е възможно да се увреди маншона, тъй като самият автомобил е с малък просвет и при слягане на превозното средство може да се е скъсал маншона.

Съдът намира, че по делото не са ангажирани доказателства, които да установяват, че уврежданията по процесния автомобил, са настъпили по друг начин от описания от свидетеля Р., респ. не са ангажирани доказателства да е имало предишен удар на автомобила.

Относно възражението на ответника, че по делото не е представен протокол за ПТП, съставен от служители на Пътна полиция- КАТ за реализираното ПТП съдът намира, че по силата на законовата делегация на чл. 125а, ал.2 ЗДвП е издадена Наредба № Из-41/12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между МВР, КФН и Информационен център към Гаранционен фонд, в сила от 30.01.2009г., приложима към момента на настъпване на ПТП. В чл. 6, т.4 от посочената наредба е предвидено, че не се посещават от органите на МВР - "Пътна полиция" и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго пътнотранспортно - превозно средство, какъвто е и разглеждания случай. Не се заявени твърдения и възражения от страните, че в резултат на пътния инцидент увреденото моторно превозно средство не е било в състояние да се придвижи на собствен ход поради причинените му от произшествието вреди. Напротив, свидетелят Р., водач на увредения автомобил, е заявил, че автомобилът е бил в движение, като е успял да достигне до дома си на собствен ход, като шум отново се е чул 5-6 км след удара, както и че автомобилът е бил репатриран от дома му, където е и бил заснет. Ето защо нормата на чл. 125, т.8 ЗДвП в случая не може да намери приложение.

В постоянната си практика ВКС приема, че съдът е длъжен непосредствено да събере доказателства за механизма на ПТП, което е от значение за степента на съпричиняване и за размера на имуществената отговорност, включително и чрез назначаване на автотехническа експертиза. В този смисъл с Решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г. на ВКС,

Търговска колегия, II отд., постановено по реда на чл. 290 ГПК, е прието също, че спорът относно настъпването на ПТП не може да се реши само въз основа на съставения от органите на МВР протокол за ПТП и отбелязванията в него за нарушаването на правилата за движение. Следователно след като е въведено изискване, при спор между страните, доказването на фактите с правно значение да се осъществи и с други доказателствени средства извън ползващия се с формална доказателствена сила протокол за ПТП, то всички доказателствени средства за механизма на настъпване на ПТП са допустими, ако протокол за ПТП не е бил съставен, какъвто е настоящият случай. При това положение и кредитирайки събраните по делото доказателства, в т. ч. гласните доказателства, кореспондиращи с изслушаната авто-техническа експертиза, съдът приема, че при управлението на застрахования автомобил са причинени вреди от навлизането в нарушена цялост на пътното платно /дупка/, за възстановяване на които застрахователят /ищец/ е заплатил на застрахования сумата в общ размер на 6860,47 лева. Действително, представената по делото декларация, изходяща от водача на МПС за механизма на произшествието не доказва твърденията на ищеца, доколкото по своя характер представлява частен свидетелстващ документ, обективиращ свидетелски показания. В разглеждания случай обаче в производството е разпитан водача на увредения автомобил – свидетелят Р., чиито показания са последователни, житейски логични, безпротиворечиви и кореспондиращи с останалия доказателствен материал. След анализ на събраните гласни доказателства и заключението по депозираната САТЕ, които съдът кредитира напълно, се установява по категоричен начин механизмът на увреждащото произшествие и причинната връзка между произшествието и вредите, за които е изплатено претендираното с иска по чл. 410 КЗ обезщетение. Ето защо съдът приема за установен по безспорен начин механизма на процесното ПТП и причинната връзка между произшествието и вредите, а именно – че вредите по автомобила са настъпили вследствие попадането му в необозначена и небезопасна дупка на пътя, в резултат на което са настъпили вреди, обезщетени от застрахователя по застраховка "Каско".

Според действалата към момента на настъпване на произшествието разпоредба на чл. 30, ал. 3 ЗП агенцията и общините осъществяват съвместно по взаимна договореност дейностите по изграждането, поддържането и ремонта на републиканските пътища в границите на урбанизираните територии при условията и по реда, определени с правилника за прилагането на закона – чл. 41 ППЗП. Съгласно чл. 47 ППЗП поддържането на пътищата включва полагането на системни грижи за осигуряване на целогодишна нормална експлоатация на пътя и осъществяване на мерките за защита на неговите съоръжения и принадлежности, а текущият ремонт включва работите по отстраняване на локални повреди по настилката и пътните принадлежности, причинени от нормалната експлоатация на пътя. Законът вменява задължението за организиране изпълнението на тези дейности по отношение републиканските пътища извън границите на градовете на А. п. и.", а на републиканските пътища в границите на градовете на съответните общини, като Национална А. п. и." участва във финансирането със средства в размер на средногодишните разходи за поддържане на 1 км от съответния клас път, предвидени в бюджета на фонда за

текущата година – чл. 48, т. 2, б. "в" ППЗП.

Анализът на посочените разпоредби обуславя извода, че отговорност за поддържането и ремонта на републиканските пътища, преминаващи през градовете, носят общините, на чиято територия се намират. Следователно на общината е вменено задължението да поддържа републиканските пътища в границите на града в състояние, отговарящо на изискванията на движението, което означава незабавно сигнализиране и отстраняване във възможно най-кратък срок на всяка настъпила неизправност на пътната настилка /каквато безспорно са дупките/, която създава опасност от повреждане на движещите се по нея МПС – чл. 13, ал. 1 и чл. 167, ал. 1 ЗДвП.

Настоящият съдебен състав приема, че събраните по делото доказателства сочат, че участъкът от пътя, на който е било реализирано процесното произшествие – детелината, която води от бул. Б. ш. към Околовръстния път с посока на движение от гр. Правец към гр. София е част от републиканската пътна мрежа с оглед приетото като доказателство писмо от АПИ от 10.03.2023г. Доколкото в случая се касае за текущ ремонт и поддръжка с оглед цитирания в писмото Споразумителен протокол № 07-00-512/14.12.2021г. пасивно легитимиран да отговаря по предявения иск е именно АПИ.

Във връзка с възражението на ответника следва да бъде посочено, че липсата на снимков материал от произшествието е неотносимо към ангажиране на отговорността на ответника, доколкото фактическият състав на чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД е установен и доказан по делото с други доказателства, в случая със свидетелски показания и САТЕ, чрез които е установено противоправното поведение, причинените вреди и причинно-следствената връзка между тях. На следващо място, следва да бъде посочено, че в представеното уведомление за щета е посочена скоростта на движение на автомобила преди преминаването през дупката, като вещото лице е изчислило опасната зона за спиране.

На последно място по релеверината от ответника възражение за съпричиняване. Съдът намира същото за неоснователно. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/. В частност по делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, а доказателствената тежест е била на ответника, разпределена му с протоколно определение от 15.06.2023г., поради което при приложението на неблагоприятните последици от правилата за разпределение на доказателствената тежест, СРС е длъжен да приеме, че няма съпричиняване на вредоносния резултат.

По делото съдът прие за установено, че пътят, на който е реализираното произшествието, е републикански по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, поради което и с оглед разпоредбите на чл. 19, ал. 1, т. 1 и чл. 30, ал. 1 от ЗП, следва да се приеме, че задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта му е именно ответникът А. п. и.". Според § 1, т. 19 от ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване

целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП, пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало. Доколкото от показанията на св. Р. се установява, че дупката не е била обозначена и обезопасена. Агенцията като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на небезопасна дупка, намираща се на републикански път, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя- ищец, то на основание 213, ал.1 КЗ /отм./ вр. чл. 49 ЗЗД застрахователят встъпва в правата застрахования срещу А. П. И.“ за вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото отстраняване. В конкретния случай от заключението на вещото лице по приетата САТЕ се установява, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил „Б.“, изчислена на база пазарни цени към датата на ПТП е 6848,47 лева. Към тази сума следва да се прибавят заплатените разходи за пътна помощ в размер на 51,84 лева и 15 лева ликвидационни разноски.

При така гореизложеното съдът намира, че предявеният иск е основателен изцяло за сумата от 6915,31 лева /6848,47 + 15 + 51,84/.

Съдът намира, че законна лихва върху сумата се дължи от постановяването на определението по чл. 228 ГПК за замяна на страна, а именно от 24.04.2023г., доколкото исковата молба срещу новоконституираният ответник се счита предявена по арг. от чл. 228, ал. 3 ГПК от деня, в който исковата молба срещу него е постъпила в съда.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът. Същият е сторил разноски за държавна такса в размер на 276,61 лева /съобразена с цената на исковете след изменението, допуснато с протоколно определение от 07.11.2022г./, депозит за свидетел в размер на 40 лева и депозит за САТЕ в размер на 260 лева и претендира адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева като са представени и доказателства за сторените разноски. С отговора на исковата молба е релевирано възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно с оглед предвидения в чл. 7, ал. 2, т. 2 НМРАВ размер. Така на ищеца следва да се присъдят

разноски в общ размер от 1276,61 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. П. И.“, ЕИК, с адрес: гр. С., бул., №., да заплати на „Д. о. з.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., район, бул., №., на основание чл. 410, ал. 1 КЗ сумата от **6915,31** лева, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение за ПТП, настъпило на 24.05.2021г. около 13:45 ч на детелината на бул., с бул., при което вследствие на попадане в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно са причинени щети на л.а. „Б.“, „.....“, рег. №, ведно със законната лихва от 24.04.2023г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА А. П. И.“, с ЕИК и адрес на управление гр. С., бул., №., да заплати на „Д. о. з.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., район, бул., №., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **1276,61** лева, представляваща сторените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от съдебния акт на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____